

lovens første Behandling —, har jeg ment, at det bør tages under omhyggelig og nøje Overvejelse, men en saadan kan ikke tilendebringes saa betids, at et Revisionsforslag kan vente, til denne Overvejelse er tilendebragt. Derfor maa jeg atter foreslaa Revisionsfristen forlænget et Aar, nemlig til Udgangen af 1913. Det er da min Agt, at lade det nævnte Spørgsmaal, der melder sig ved dette Andragende, og som har været drøftet i al Almindelighed ved Finanslovens Behandling, komme til Afgørelse, saaledes at de stedfundne Overvejelser giver sig Udslag ved Affattelsen af det kommende Lovforslag. Ogsaa dette Lovforslag anbefaler jeg til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Derefter har Ministeren for offentlige Arbejder Ordet for at fremsætte de i Gaar anmeldte Lovforslag.

Ministeren for offentlige Arbejder (Thomas Larsen): I Trontalen ved Rigsdagens Sammentræden blev det udtalt, at Regeringen agtede at forelægge for Rigsdagen Lovforslag, der sigtede til at opbølge Samfærdselsforholdene paa Færøerne. Det Lovforslag om Anlæg af Havne m. v. paa Færøerne, som jeg i Dag har den Ære at fremsætte for det høje Ting, rummer Regeringens Tanker med Hensyn til Indfrielsen af dette Løfte til Færingerne. Det er et Spørgsmaal, der har været paa Dagsordenen i adskillige Aar, baade med Hensyn til Spørgsmaalet om, paa hvilke Pladser paa Færøerne disse Nyanlæg skulde lægges, og med Hensyn til den finansielle Side af Sagen. Som det vil være ærede Medlemmer bekendt, har Færøerne en Mængde gode naturlige Tilflugtssteder for Skibe og Baade, uden at man dog som Regel er i Stand til at udnytte disse gode, naturlige Pladser paa bedste Maade, fordi der paa de allerfleste af dem mangler Læmoler og Anlægs-kajer. Derfor har Færingerne været hen-viste til væsentlig at drive Fiskeriet fra aabne Robaade og til kun i ringe Grad at kunne benytte søgaaende Fartøjer, eller med andre Ord være i Stand til at udnytte de Fremskridt, som Motorbaadene betyder for Fiskeriet. De fattige Kommuner deroppe har været ude af Stand til selv at anlægge Læmoler og Anlægs-kajer, og det har medført, at Staten har maattet tage Sigte paa at yde dem Støtte til saadanne Anlæg. I denne Forbindelse kan jeg ikke undgaa at antyde, at naar der er foregaaet en saa stor Mængde Søulykker oppe paa Færøerne, som Tilfældet er, skyldes det ogsaa i væsentlig Grad, at man har savnet

saadanne Tilflugtssteder for Fiskerne, som de omtalte Anlæg vil danne.

Allerede i 1907 lod Regeringen efter Anmodning fra Færøernes Lagting Vandbygningsvæsenet foretage en Undersøgelse af de færøske Havneforhold paa Øerne, og paa Grundlag af denne Undersøgelse afgav Vandbygningsvæsenet i 1908 om de paagældende Forhold en Indberetning, som ligger til Grund for det her foreliggende Lovforslag. Regeringen mener at burde gaa til Handling nu og foreslaar, at Staten yder Tilskud til Afhjælpning af de væsentligste Mangler, da det maa anses for nødvendigt for Øernes hele økonomiske Udvikling, at der bliver foretaget noget for at støtte Samfærdselsmidlerne deroppe. Det Tilskud, som Ministeriet foreslaar, at Staten skal yde, maa efter Omstændighederne blive meget betydeligt, idet Kommunerne paa Færøerne ikke er i Stand til at bringe meget store Ofre, og de Anlæg, som bliver at foretage, vil blive ret bekostelige.

Med Hensyn til selve Lovforslaget er der i det væsentlige opnaaet Overensstemmelse mellem Lagtinget og Ministeriet. Dette gælder saaledes Størrelsen af Kommunernes Tilskud, de Steder, hvor det maa anses for mest nødvendigt at udføre de nye Anlæg, samt endelig disses Art. Paa et Par Punkter er der Dissenser, som det ikke er lykkedes at overvinde navnlig paa Grund af, at Lagtinget ikke er samlet, saa Forhandlingen af den Grund ikke har kunnet føres videre. Men Regeringen har ment, at disse Uoverensstemmelser ikke var til Hinder for at fremsætte Lovforslaget for Rigsdagen. Jeg skal senere komme til at berøre disse Dissenspunkter. Det, som foreslaas af Regeringen, er, som det fremgaar af Lovforslagets § 1, at der anlægges en Statshavn paa Færøerne. Udgifterne til en saadan Havn er anslaaet til 741,400 Kr., og deraf skulde Statskassen afholde de fire Femtedele, Thorshavn den ene Femtedel. For denne Sum skulde der anlægges en Læmole og et Stykke Havnekaj. I det Forslag, som Regeringen stillede Lagtinget i Juni Maaned, var der ikke foreslaaet saa stor en Sum, som der her er Tale om. Man foreslog at anvende 400,000 Kr. til Anlægget ved Thorshavn, men det viste sig, at da de Teknikere, som havde med Sagen at gøre, kom til at se paa Forholdene, gik de ud fra, at den Havn, som vilde blive bygget, naar man anvendte 400,000 Kr., ikke vilde kunne blive tidsvarende eller tilfredsstillende de berettigede Fordringer, man nu kunde stille til en Havn. Man foreslog derfor at forhøje Beløbet meget betydeligt for dog, naar man